

VALMIERAS KĪMŪKIS

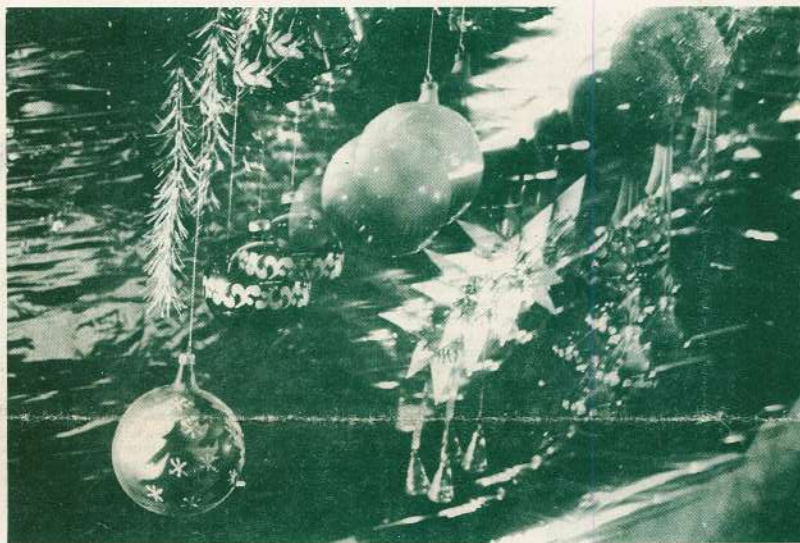
VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

iznāk kopš
1979. g. 25. oktobra

CETURTDIEN,
1991. gada 19. decembrī

Nr. 44 (575)

Priecīgus un labskanīgus Ziemassvētkus!

MAZS, BET BRAŠS

Jau sen aizgājis tas laiks, kad uz izgāztuvi ceļoja autokravas ar atgājām. Tā bija dzīva nauda un kaitejums videi. Jautājums atrisināts, vienlaikus rūpnīcas kopejā peļņa dodot krietnu ienākumu.

Aušanas ceĶa atgāju pārstrādes iecirkņi tiek izlietots viss, kas paliek pāri ražošanā 2. un 4. cehā, izņemot saslaucus. Darba process, protams, ir nervozs: iekārtas vecas, pie tam tās nav domātas stikla šķiedras pārstrādei, bet gan tai tikai piemērotas. Mašīnās ir vecas, bieži plīst, un tad talkā nāk 17. ceha remontbrigāde. Arī instruktors Agrijs Pērķons uzmana iekārtu tehnisko stāvokli un operatīvi risina nepieciešamo ieviešanu. Ar zemes gan esot speciālas iekārtas, ļoti garas ražošanas līnijas, bet pagaidām tās mums, protams, vēl nav pieejamas.

Iecirkņi ir rentabls. Ļoti rentabls, vērtējot arī, piemēram, elektroenerģijas patēriņu. Bez tam arī pēc produkcijas — neaustā materiāla jeb, populārā izskatē, stikla šķiedras vateina, ir liels pieprasījums. Produkcija aiziet uz Rīgu, no bāzes tālāk to saņem veikali, nelielu tās daļu var iegādāties arī valmierieši saimniecības precu veikalā. Pacijas, kurās ir 5 metri va-

telina, maksā tikai 10 rubļus. Tas izmantojams galvenokārt siltumizolācijai. Visu pieprasījumu apmierināt nav iespējams. Šis produkcijas veids interesē arī kooperatīvus, bet, kaut arī tie ir gatavi maksāt dārgāk, priekšroka tā iegādē tomēr tiek dota ģigumsaistību izpildei.

Iecirknis strādā trīs maiņās, katrā maiņā seši cilvēki. Tie visi ir pieredzējuši strādātāji, viņu maiņa — maza, kaut arī iekārtas, kā jau minēts, vecas, morāli un fiziski nolietotas. Roku darbs joprojām ir pārsvarā. Caur kāršamo mašīnu iet dažādu veida atgājas, un visas tās iepriekš ar ro-

kām ir jāizplēš, pie tam, — pēc iespējas smalkāk un vienmērīgāk. Lai kaut nedaudz atvieglotu strādāšanu, iecirknī izmēģina mehānisko plucinātāju, par kuru jau tagad var teikt, ka tas sevi attaisno.

Nerangoties uz iecirkņa ievērojamo rentabilitāti, strādājošo atalgojums nav tik augsts kā turpat blakus esošajā austuvē. Jo darbs ir samērā primitīvs, neprasa īpaši augstu profesionalitāti. Šajā darba iecirknī, kā minēja ceha tehnoloģe Rūta Zeibote, var nosaukt daudz labu, pieredzējušu un apzinīgu strādnieku. Bet īpaši gribas pieminēt atgāju savācēju Aivaru Zuboviču. Viņš savu darbu dara sen, dara to gods godam. Uz viņu vienmēr var palauties, arī darba minūtes un stundas Aivars neskaita, ja to prasa ražošanas intereses. Sarūgļina vienīgi tas, ka ne vienmēr arī citi novērtē viņa darāmo. Aivars savāc atgājas austuvē un tās uz speciālas mašīnas sagriež. Bet austuvē viņam no atgāju kastēm daudzreiz nākas lasīt arī lupatas, papīru vīkškus un metāla gabalus. — audējas un meistaru palīgi bieži neviņo līdz atkritumu kastei aiziet.

Strādāt var un vajag ļoti, kā tas iecirknī tiek darīts. Bet darba sekmes palīdz gūt arī darbinieku savstarpējās attiecības, morālais klimats kolektīvā. Un šajā ziņā gan varētu vēlēties savstarpēji draudzīgāku, sirsnīgāku, biedriskāku attieksmi.

Nezaudēt cerības!

Tādu nocēļējumu mums visiem, sagaidot svētkus, izteikusi rūpnīcas arodkomitejas priekšsēdētāja vietniece ANITA PRIMANE. Piemāsim savā iĶdienas rīmā ziemas saulgriežos, pārlūkosim padarīto, padomāsim par nākotni, neieslēgsim drīmajās iĶdienās, saglabāsim sevi dvēseles goišūmu, labestību. Tik tiešām, mūsu rūpnīcas darba kolektīva visĶietākā bagātība ir mūsu paši cilvēki, kas strādā, prīscējas par dzīvi, par veiksmēm, pārdzīvo grūtības, cenšas tās pārvarēt, saglabā brīnišķīgas labas tradīcijas.

Dzīve ir sarežģīta, bet viņa arī dāvā mums īemeslus brīnumam un priekām. Un lai šo īemeslu mums būtu pēc iespējas vairāk. Lai nekad mūs nepierīļ vēlme uzsmaldīt citiem, lai mūs uztur veselība. Un vēl — atcerēsimies, ka pasaulē ir ļoti viena patiesa vērtība, un tā ir cilvēka savstarpējo attīcību krāsnumus.

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno, 1992. gadu visiem!

Svētku produkcija

Dekoratīvo stikla audumu ražošanas ceĶa ļaudis šiem gāišājīm svētkiem sākuši gatavoties jau sen. Ceha maksīniece darīnājušas vairākus jaunus zīmējumus dekoratīvajām salvetēm un kalendāriem. Salvetu ražošanai tiek izmantoti arī vairāki iepriekšējā gada zīmējumi, kas īemantojuši pīrcēju piekrišanu. Ir vairāki skaisti jauni zīmējumi.

Kalendāru ražošanai izmantoti trīs zīmējumi: viens ar pērtiķa attēlu, jo 1992. gads pēc austrumu kalendāra ir Pērtiķa gads. Viens zīmējums veltīts Baltijas valstu solidarītaiē — tajā attēloti šo republiku valstu karogi, bet trešais ir ar ziediem.

Gan kalendāri, gan salvetes sistematīski tiek piegādāti tirdzniecības organizācijām, tai skaitā Preses izplatīšanas apvienībai. Šos izstrādājumus daļēji var iegādāties arī rūpnīcas veikalā.

Rīga var, Maskava nevar...

Aizvadītajā vasarā rūpnīca noslēdza divus kontraktus ar angļu firmu «Leeson». Viens no tiem bija par tīšanas galvām, otrs — par rezerves daļām pārejiem āu automātā mezģliem. Pēc viena kontrakta rūpnīca samaksāja ar «Interlatvijās» starpniecību un tur nekādas problēmas neradās. Bet par rezerves daļām pēc otrā kontrakta bija jānorīķinās ar Maskavas ārējo ekonomisko sakaru bankas starpniecības. Un te nu radās sarežģījumi, jo šī banka naudu nebija ieskaitījusi firmas kontā. Līdz ar to nosūīšanai sagatavotās rezerves daļas aizkavējas angļu lidostā, par ko firmai «Leeson» bija jāmaksā.

Pirms vairākām dienām firmas pārstāvji atkal bija ieradusies Valmierā. Viens no viņiem ir mūsu tautietis GUNIS KĀRKLĪNS. Rīsnājas īietīšķas sarunas par minēto kontraktu izpildi un turpmākās sadarbības iespējām. Firma «Leeson» palīdz atrast mums pieņemamas sadarbības iespējas ar citām Rīetumu firmām. Tātad — iespējami jauni komercpartneri un darījumi.

Prieks skatīties, ar kādu izdomu Aivars sakrauj apstrādātas atgājas, lai kulstītājas tās tālāk laistu mašīnās un veldotu vateīnu. Citreiz atgājas ir kubīkveldīgā ķīpa, citreiz — kā siena kaudzītē sakrautas. Blakus viņam ir īnteresanti strādāt. Par labo un apjomīgo darbu viņam ir augstāks atalgojums.

Aušanas ceĶa atgājas tiek pārstrādātas visas. 2. ceha atgājas savukārt uzkrājas. Šis jautājums prasa risinājumu, jo daļa atgāju tiek eksportētas uz ārzemēm, bet, kā zinām, īzejvielu eksports nedod to peļņu kā gatava produkcija.

Atgāju pārstrādes iecirknis visas rūpnīcas mērogā ir silks, tas tieša.

Bez iecirkņa svārs kopīgajā darba rezultātā — īiels. Šī gada 11 mēnešos pārstrādāts 500 tonnu atgāju. Lai arī nākamajā gada iecirkņa ļaudis turētos ītkpat braši, lai visiem viņiem ļaba veselība un cerīgs skaits rītdienā!

Vizma Lejstrauta
Aleksēja Kozīņeca foto

